Cyan Magenta Yellow Black

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЕРЕДА 18 лютого 2004 року

№ 31 (3281)

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Забезпечити об'єктивність, чесність, порядність виборів в Україні

Ранкове засідання 17 лютого

З такими високими критеріями підходили народні депутати до розгляду на ранковому засіданні питання припинення повноважень членів Центральної виборчої комісії та призначення на ці посади нових кандидатів.

Сесія погодилася з пропозицією Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування розділити обговорення на дві частини. Спочатку прийняти рішення про припинення повноважень членів ЦВК, а потім перейти до призначення нових кандидатів. З першої частини було прийнято дві постанови. Одна — про припинення повноважень члена ЦВК Миколи Дем'яненка у зв'язку зі смертю, друга — про припинення повноважень у зв'язку із закінченням встановленого законом терміну Віктора Алсуф'єва, Олександра Гашицького, Ярослава Давидовича, Миколи Коваля, Михайла Рябця, Василя Співака. Та у зв'язку із виходом на пенсію Рenольда Давидова, Валентини Данилюк, Олександра Нильги, Галини Старовойтової, Людмили Татарнікової. Отже, склад ЦВК змінюється більш ніж на дві третини.

(Закінчення на 2-й стор.).

Перший київський візит

Сьогодні завершується офіційний візит до України Міністра закордонних справ Боснії і Герцеговини Младена Іванича

Як повідомили у прес-службі українського МЗС, це перший в історії двосторонніх відносин офіційний візит до Києва глави зовнішньополітичного відомства Боснії і Герцеговини. Вчора Младен Іванич зустрівся тет-а-тет із главою МЗС Костянтином Грищенком, після чого відбулися переговори офіційних делегацій. М. Іванич і К. Грищенко обговорили стан і перспективи співробітництва між нашими країнами в політичній, торгово-економічній і гуманітарній сферах (зокрема, розвиток договірно-правової бази двосторонніх відносин), взаємодію двох країн у міжнародних організаціях, спрямовану, зокрема, на якнайшвидшу інтеграцію з Європейським союзом.

(Закінчення на 2-й стор.).

ФОТОФАКТ

У Міжнародній клініці відновного лікування у Трускавці хворих на дитячий церебральний параліч лікують за методикою професора Володимира Козявкіна. Серед його пацієнтів — хворі не тільки з України і країн СНД, а також із Німеччини, Швейцарії, Австрії, США, Канади.

На знімку: під час лікування використовують спеціальні тренажери.

Фото Олександра БАРАНА (Укрінформ).

Я ВАМ ПИШУ...

Жорстокість з екрана

Мені, педагогу з тридцятирічним стажем, боляче спостерігати, як з допомогою телебачення руйнують психіку наших дітей, розвивають жорстокість, розбещеність і насильство.

А з високих трибун тільки обіцяють заборонити показ таких фільмів. Чи, може, вони вважають, що вплив агресії торкнеться лише дітей та онуків простих людей?

Лідія МАТВІЄНКО.

Лубни
Полтавської області.

Зостаються оптимісти

Репортаж із зони відчуження

Явище, іменоване Чорнобилем, не охопиш за допомогою логіки. От Поліський район, село Королівка, виселене 1992 року. Тут, як сказали у райвузлі зв'язку, ніхто не мешкає. Але на напівзруйнованій вулиці нам трапляється самотня жінка із сумками. Знайомимося, підвозимо додому. Лідія Іванівна і Василь Свиридович Мартиненки повернулися до рідної оселі, бо на новому місці не прижилися. Квартиру одержали, і все начебто добре, але чуже і є чуже. Незабаром Лідія Іванівна почала хворіти. Лікарі стинали плечима. А один сказав: у вас усе від нервів, повертайтеся. Послухалися — хвороби всі минулися. Так і живуть «нелегалами» у власному будинку. Тримають корову, свиней, птицю. Усе необхідне, включаючи олію і крохмаль, самі виробляють, надлишки продають. Продукти забруднені? Мабуть, так. Але поруч інше село — Максимовичі, його свого часу не відселили, так люди і живуть. З тієї самої землі харчуються.

(Закінчення на 6-й стор.).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

БЛІЦОПИТУВАННЯ — СЕВАСТОПОЛЬ

У природи немає поганої погоди?

Сніг для вас благо чи кара?

Ілля, 12 років:

— Сніг — це класно. Щодня на санках, лижах катаюся. Раніш заради цього доводилося на Ай-Петрі їздити.

Наталя Іванівна, двірник:

— Дітворі сніг на радість, а нам — мука. Зарплату і так затримують, а за чищення снігу доплачувати зовсім не хочуть.

Олександр Петрович, водій тролейбуса:

— Сніг — це стихійне лихо. А головний двірник — «ПОКИСАМРОЗТАНЕ».

Черговий травматолог Н.:

— Севастополь до снігопаду ніколи не готовий. Багато людей похилого віку травмуються на слизьких доріжках і нечищених сходах. За перші два дні снігопаду в травмпункт по допомогу звернулося більш як сто осіб.

Наталя Іванівна, виноградар:

— Для селян сніг завжди благо.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

У НОМЕР

Енергійні для енергетики

Десять студентів теплоенергетичного факультету Національного технічного університету «Київський політехнічний інститут» захистили дипломні проекти на Рівненській АЕС. Вони — вихідці з Кузнецовська, тут закінчували школу, проходили виробничу практику у підрозділах РАЕС. Кожен із них по закінченні вузу працюватиме на третьому і четвертому енергоблоках. Рівненська АЕС найближчими роками не відчуватиме дефіциту в кадрах, бо атомні спеціальності у вищих навчальних закладах України опановує 115 студентів із Кузнецовська. Навчання п'ятьом із них — найменш соціально захищеним — оплачує станція, **повідомляє наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА.**

Підганяють із-за кордону

Китайські замовлення стали значним поштовхом для виробничої діяльності ВАТ «Арматурний завод», що в Івано-Франківську. Торік переважно завдяки виготовленню трубопровідної арматури для цієї країни підприємство наростило обсяг промислового виробництва на 61 відсоток. Сприяло цьому і впровадження 14 нових технологічних процесів. А Івано-Франківське ВАТ «Івіта», яке спеціалізувалося на випуску пральних машин з однойменною назвою, стало власністю італійської компанії з виготовлення побутової техніки «Merloni». Вона має намір розпочати випуск нових пральних машин під маркою «ARDO», **повідомляє наш власний кореспондент Дарина НАЗАРЧУК.**

У Запоріжжі тяжко поранено директора «Будмонтажу»

Близько дев'ятої години вечора невідомий злочинець вистрілив чоловіку в спину, коли той повертався із сином додому і підійшов до під'їзду одного з будинків по вулиці Чарівній у Шевченківському районі Запоріжжя. За словами начальника відділу Запорізького міського центру екстреної і швидкої допомоги Юрія Бабенка, «у результаті поранення стався розрив нирки, яку довелося видалити. Крім того, ушкоджено кишечник і ребро».

Шевченківським РВВС Запоріжжя порушено кримінальну справу за статтею 121 Кримінального кодексу України — «навмисне тяжке тілесне ушкодження», **повідомляє ForUm.**

СЬОГОДНІ ЧИТАЙТЕ:

Коротко про важливе:

Учора

■ У Києві відкрито першу виставку сучасного кримськотатарського народного мистецтва.

Сьогодні

■ В УНІАН відбудеться прес-конференція «Чорні» політтехнології в Інтернеті як небезпечний чинник впливу на президентські вибори-2004».

Завтра

■ Столиця урочистими заходами відзначить 75-ліття Ніни Марченко, видатної української громадської діячки, правозахисниці.

Радіо «Свобода» припинило мовлення на хвилях київської FM-радіостанції «Довіра»

Забезпечити об'єктивність, чесність, порядність виборів в Україні

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 17 лютого

(Початок на 1-й стор.).

З другої частини цього питання доповідав постійний представник Президента України у Верховній Раді Олександр Задорожній, який поінформував, що Президент Леонід Кучма відповідно до Конституції вніс свої пропозиції про призначення на посаду нових членів ЦВК. Ці пропозиції, зазначив у своїй співдоповіді голова Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Анатолій Матвієнко, розглянуті на засіданні комітету. Його члени погодилися не висловлювати позицію, підтримувати чи не підтримувати запропоновані кандидатури, а рекомендувати їх для обговорення на сесії. При цьому встановити такий порядок розгляду зазначеного питання, яким, зокрема, передбачити: виступ кожного кандидата на посаду члена ЦВК; відповіді кандидата на запитання; обговорення кандидатур представниками від депутатських фракцій і груп; провести голосування з кожної кандидатури окремо шляхом відкритого поіменного голосування картками; прийняти постанови Верховної Ради України про призначення на посаду члена ЦВК з кожної кандидатури окремо. З неістотними поправками такий порядок сесія схвалила. До перерви кандидати на посаду членів ЦВК Валерій Бондік, Ярослав Давидович, Юрій Донченко, Валентина Завалевська, Володимир Заплатинський, Ігор Качур, Сергій Ківалов, Руслан Князевич, Михайло Охендовський, Броніслав Райковський, Броніслав Стичинський, Ігор Толкачов відповідали на запитання народних депутатів.

Після перерви обговорення тривало.

У результаті голосування членами ЦВК обрані Валерій Бондік, Ярослав Давидович, Юрій Донченко, Валентина Завалевська, Володимир Заплатинський, Ігор Качур, Сергій Ківалов, Руслан Князевич, Михайло Охендовський, Броніслав Райковський. Не набрали голосів Броніслав Стичинський та Ігор Толкачов. Голова Верховної Ради Володимир Литвин сердечно привітав нових членів ЦВК і побажав їм успіхів у роботі на користь держави.

Сергій РАТУШНЯК

Народні депутати поздоровили з днем народження свого колегу Сергія Ратушняка.

Анатолій КАРАСЬ, Микола ЯКИМЕНКО.

Перший київський візит

(Початок на 1-й стор.).

На цей самий день було заплановано зустріч Іванича з Головою Верховної Ради України Володимиром Литвином, Прем'єр-міністром Віктором Януковичем, Міністром транспорту Георгієм Кірпою, президентом Торгово-промислової палати України Сергієм Скрипченком, а також із президентом Українського національного комітету Міжнародної торговельної палати Володимиром Щелкуновим. Під час візиту було підписано угоду між Кабінетом Міністрів і урядом Боснії і Герцеговини про міжнародні автомобільні перевезення, а також угоду про співробітництво між Торгово-промисловою палатою України і Зовнішньоекономічною торгово-промисловою палатою Боснії і Герцеговини.

У ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЯХ І ГРУПАХ

Партнери, а не молодші й старші брати

Фото Василя ГРИБА.

Розвиток політичної ситуації в Україні та Росії у контексті майбутніх президентських виборів було обговорено під час зустрічі керівника парламентської фракції політичних партій Промисловців і підприємців України та «Трудова Україна» Ігоря Шарова з Надзвичайним і Повноважним Послом Російської Федерації в Україні Віктором Черномирдіним. **Як повідомила прес-служба фракції**, у зустрічі також взяли участь народні депутати України — керівник постійної делегації Верховної Ради України в ОБСЄ Юлій Іоффе, віце-президент НАНУ Іван Курас, заступник голови Комітету ВР із питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Нвер Мхітарян та Голова Держдепартаменту інтелектуальної власності Міністерства науки та освіти України Микола Паладій.

Учасники зустрічі також обмінялися думками про перспективи ратифікації Угоди з формування Єдиного економічного простору з Росією, Казахстаном і Білоруссю (ЄЕП), обговорили питання мовної політики в нашій державі, важливі аспекти створення Міжнародної організації охорони товарних знаків зі штаб-квартирою у Києві.

Випробування закону на практиці

У КОМІТЕТАХ ВР

У Верховному Суді України відбулася спільна нарада за участю членів парламентського Комітету з питань свободи слова та інформації та керівництва Верховного Суду та членів судової палати в цивільних справах.

Як повідомили в комітеті Верховної Ради, учасники наради обговорили проблеми, що виникають на практиці у зв'язку із розглядом судами справ за участі журналістів та ЗМІ. На сьогодні найгострішими питаннями є нехтування деякими суддями законодавчої вимоги встановлення підвищеної ставки державного мита у справах про захист честі та гідності, в яких однією з вимог є відшкодування моральної шкоди, неоднакове розуміння понять «суспільно значима інформація», «оціночні судження» тощо. Учасники наради також обмінялися взаємними пропозиціями про поліпшення законодавчого поля в інформаційній сфері, з одного боку, та посилення контролю за правильним і однаковим застосуванням судами вимог чинного законодавства — з другого. Як зазначили представники Верховного Суду України, однією з нагальних потреб є внесення змін до Цивільного кодексу України, що набув чинності з 1 січня цього року. Цей документ містить значну кількість суперечностей та неузгодженостей, у тому числі й щодо інформаційної сфери. Зокрема, йдеться про статтю 277 Цивільного кодексу, яка визнає всю негативну інформацію недостовірною.

Парламентарі та судді зійшлися на думці про необхідність поглибити співпрацю законодавчої влади та вищого судового органу, а також про потребу винесення питань судових позовів до ЗМІ за результатами узагальнення судової практики на розгляд пленуму Верховного Суду України.

Вл. інф.

Єдиного кандидата у Президенти від «четвірки» не буде

Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк прогнозує висунення на президентських виборах восени 2004 року кандидатів від чотирьох опозиційних утворень. Про це він заявив на позавчорашній прес-конференції і додав, що в жодні «канівські четвірки» КПУ не гратиметься.

А закон про вибори до Верховної Ради України на пропорційній основі, вважає Перший заступник Голови ВР, народні депутати ухвалять на початку березня. За його словами, фракції «Наша Україна» та БЮТ не голосуватимуть за цей законопроект. Водночас він наголосив, що КПУ і СПУ «дуже близькі до того, щоб знайти і відпрацювати модель» такої системи виборів. А. Мартинюк не виключає, що прохідний відсоток для партій і блоків буде знижено з чотирьох до трьох.

На думку А. Мартинюка, угоду між лідерами фракцій і груп парламенту про конституційну реформу підпишуть сьогодні, без участі фракцій «Наша Україна» та БЮТ. Головне, за його словами, щоб документ став компромісом між всіма політичними силами. Хоча, за великим рахунком, резюмував парламентарій, угода більше потрібна не більшості, а опозиції.

У Брюсселі хочуть демократичного процесу

Учора завершилося дводенне засідання Комітету з парламентського співробітництва Україна—Європейський союз

Порядок денний його включав десяток пунктів, серед яких були й питання співробітництва нашої держави з ЄС після його розширення, внутрішньоукраїнські справи та економічна складова двосторонніх відносин. За результатами дискусії було ухвалено спільну заяву й рекомендації. Щоправда, на той час робота над цим номером «ГУ» завершилася, отож про їх зміст повідомимо в наступному номері. А про хід засідання та його атмосферу «ГУ» розповів один з українських учасників — народний депутат Сергій Касьянов (позафракційний):

— Обговорювалися питання конституційних змін в Україні, а також реакція на цей процес з боку Ради Європи та ЄС. Наші колеги з Європейського парламенту попросили нас дати оцінку тому, що відбувається, і розповісти про розвиток процесу. Їхній власний підхід, на мою думку, цілком виважений: їх насамперед непокоїть, аби все проходило демократично, відповідно до зобов'язань України, як члена Ради Європи, щоб було забезпечено волевиявлення громадян. А щодо відомих наших внутрішніх проблем, то їхня позиція така: ми повинні домовлятися в себе в парламенті, щоб усе це проводилося за демократичними процедурами. Крім цього, багато уваги на засіданні було приділено економічним питанням. Зокрема, питанню приєднання України до Світової організації торгівлі, з якого я виступав, а також тим проблемам, що виникнуть після 1 травня, коли до ЄС приєднаються нинішні країни-вступники.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Тимошенко свідчитиме проти Лазаренка?

Міністерство юстиції США запросило лідера фракції БЮТ Юлію Тимошенко виступити свідком у кримінальній справі проти колишнього Прем'єр-міністра України Павла Лазаренка. Про це повідомив адвокат екс-керівників корпорації «Єдині енергетичні системи України» Віктор Швець на вчорашній прес-конференції.

Адвокат зазначив, що кілька днів тому в Генеральній прокуратурі України Юлію Тимошенко ознайомили із запрошенням мін'юсту США. Лідер БЮТ заявила, що не заперечує дати в суді об'єктивні свідчення у справі П. Лазаренка, але тільки за умови забезпечення їй урядом США гарантій безпеки, свободи та безперешкодного повернення на батьківщину.

Як повідомило агентство УНІАН, учора в Сан-Франциско розпочався суд над П. Лазаренком.

Інтерес до інтересу

Учора Конституційний Суд України розпочав розгляд справи про офіційне тлумачення поняття «охоронюваний законом інтерес», що вживається в частині першій статті 4 Цивільно-процесуального кодексу України.

Необхідність у тлумаченні постала через законодавчу невизначеність цього поняття, що, на думку ініціаторів розгляду справи, є істотною перешкодою в реалізації права фізичних та юридичних осіб на звернення до суду.

Тиск чи правдиве звинувачення

Голова Комітету Верховної Ради з питань бюджету, народний депутат Петро Порошенко відхиляє звинувачення Державної податкової адміністрації в несплаті податків, які нібито мали місце. «Ці дані не мають підґрунтя й націлені на те, щоб завадити моїй діяльності як народного депутата та керівника бюджетного комітету», — наголосив П. Порошенко. «Ми розцінюємо це питання як політичний тиск. І я впевнений, що це лише початок», — зазначив депутат.

Нагадаємо: минулого тижня заступник голови ДПА Юрій Гриб заявив, що в податкової є підстави для порушення кримінальної справи щодо деяких підприємств, пов'язаних з іменем Петра Порошенка (зокрема, концерн «Укрпромінвест», Луцький автомобільний завод, корпорація Roshen, Радомишльський пивзавод).

Водночас парламентарій повідомив, що направив до Генеральної прокуратури заяву, в якій звинувачує Ю. Гриба за ст. 344 і 364 Кримінального кодексу України: «втручання в діяльність державного діяча з використанням службового становища» і «зловживання владою». Інформація, оприлюднена Ю. Грибом, за словами П. Порошенка, завдала йому «значної шкоди, принизила його честь і гідність».

Як «неоднозначну, непросту і неприємну» охарактеризував ситуацію навколо перевірок підприємств, які пов'язують з іменем П. Порошенка, Перший заступник Голови ВР Адам Мартинюк. На його думку, сьогодні «навряд чи можна знайти бодай одну комерційну структуру, яка не порушувала б законів», і додав, що на «99 відсотків у цій ситуації, скоріш за все, виявиться правою ДПА».

Вл. інф.

ВИДАННЯ

Нас менше вже на чотири мільйони

Протягом останніх десяти років населення України зменшилося більш як на чотири мільйони осіб. Майже на 40 відсотків зменшився рівень народжуваності, а смертність водночас зросла майже на 27 відсотків. Про це йдеться у збірнику матеріалів «Демографічна криза в Україні. Її причини та наслідки», який нещодавно випустило парламентське видавництво. Книга містить доповіді учасників парламентських слухань, що відбулися у Верховній Раді 21 травня минулого року.

Парламентарі та представники міністерств під час обговорення дійшли висновку, що демографічна криза в Україні є компонентом системної кризи в державі. І зумовлена, насамперед, критичним станом вітчизняної економіки, руйнацією соціальної сфери, зубожінням мільйонів людей.

Всі гілки та органи державної влади мають не допустити деградації та вимирання суспільства. З огляду на це Верховна Рада України рекомендувала Кабінетові Міністрів розробити єдину державну (національну) Концепцію демографічного розвитку України, яка передбачала б цілісну систему заходів, зокрема економічного, освітнього характеру тощо. І була б спрямована на зниження смертності, підвищення народжуваності, захист та відновлення генофонду населення України. Водночас рекомендовано розробити й здійснити заходи, спрямовані на підтримку молодих сімей та сімей з дітьми.

Пам'ять війни

Учора відбулися урочистості, присвячені 60-річчю Корсунь-Шевченківської битви, названої «другим Сталінградом». Ветеранів привітали Прем'єр-міністр України В. Янукович та Міністр оборони Є. Марчук. Почесним гостем на ювілеї був лауреат Нобелівської премії, російський фізик Жорес Алфьоров, рідний брат якого загинув у 1944-го в Україні й похований у братській могилі на Корсунщині.

Лідія ТИТАРЕНКО.

ФОТОФАКТ

Представники громадських організацій і ЗМІ пікетували будинок адміністрації Президента у Києві. За інформацією агентства УНІАН, учасники акції вимагали «покарати працівників прокуратури, податкової міліції та суддів, які протягом останніх двох років переслідують журналіста Володимира Бойка». Організатори планують, що акція буде безстроковою.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

РЕЗОНАНС

Замах на правосуддя

Вибух, що пролунав у приміщенні місцевого суду Дарницького району столиці, не має жодного стосунку до газових балонів чи будівельних робіт.

Про це на спільній прес-конференції заявили начальник управління Державної судової адміністрації в місті Києві В'ячеслав Буденко і голова суду Богдан Вавринчук. В. Буденко вважає: те, що сталося, було «замахом на правосуддя». На підтвердження своєї думки він зачитав висновок експертів про непридатність будинку суду до подальшого використання.

За словами начальника управління, якби організатори акції хотіли спрямувати її проти певної особи або на знищення конкретних справ, їм нічого не могло завадити. Інакше кажучи, на думку організаторів пресконференції, це була демонстрація незахищеності судової системи.

Зі свого боку Богдан Вавринчук не виключає можливості спроби звільнення конкретних підсудних. За його словами, у день інциденту в суді мала розглядатися справа групи осіб, обвинувачуваних у тяжких злочинах — викраденні людини і незаконному заволодінні транспортного засобу.

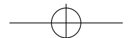
Олег ДЕНИСОВ.

Після вибуху в Донецьку

Роботи з ліквідації наслідків вибуху в дев'ятиповерховому житловому будинку тривають цілодобово

Комунальні служби протягом дня засклили розбиті шибки у кількох сусідніх будинках. Евакуйовані родини, чиї квартири не зруйновані, змогли забрати документи та найнеобхідніші речі. Загалом у пошкодженій секції будинку мешкали 195 осіб. Частину з них відселено до профілакторію «Шахтарські зорі», інші знайшли притулок у родичів. Щоб роботи з ліквідації наслідків вибуху не зупинялися, у дворі розгорнуто польову кухню. Найближчим часом буде встановлено страхувальну систему, яка запобігатиме подальшому руйнуванню будинку.

Ліна КУЩ.

МІНІ-РЕПОРТАЖ

Усмішка княгині Ольги

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Цей знімок зроблено біля Михайлівського Золотоверхого в день святого Валентина. Того дня тут було особливо багато весільних пар. Вже склалася традиція: молоді кияни після вінчання кладуть квіти до пам'ятника княгині Ольги. Як добре придивитися, можна помітити одну несподіванку: тут процвітає невинний, навіть зворушливий бізнес. Кілька убогих бабусь розподіляють між собою чергу молодят, потім та чи та бабуся прилаштовується до обраної пари й ввічливо каже: «Як не шкода, дайте п'ять копійок, а вам за те буде навіки щастя!» Звісно, дають: і бабцю шкода, і щастя навіки хочеться!

Але це ще не все. Після того, як молодята віддадуть свої квіти княгині Ользі й поїдуть собі, бабуся, мов жриця княгині, бере ті квіти й чимчикує до відомого їй місця неподалік. Там квіти перекочовують в інші руки і йдуть на перепродаж — доки не зав'яли. А бабусенька повертається до черги молодих, бажати щастя вже іншій парі.

Цей фотокадр жодною мірою нікого не засуджує. Не будете ж ви критикувати голодних голубів чи горобців, котрі вправно збирають крихти зі столу на чужому бенкеті? Свята Ольга усміхнулась би й сказала: якщо у вашому князівстві є убогі люди, не позбавляйте їх хоч отакої надії.

Христофор ГРУША.

ДОСВІД

Що за птиця без інвестицій

На п'яти десятках птахоферм Тернопільщини вирощуватимуть бройлерів. В області створюється потужне україно-словацьке підприємство «Годіна ЗК»-Україна». Наша сторона представлена компаніями «Агрохімкомплекс» і «Західагросервіс», словацька — підприємством «Годіна ЗК». Основну базу СП планується розташувати у Бучачі.

Для вирощування кормів у довгострокову оренду буде взято 15 тисяч гектарів землі. Для її обробітку найближчим часом надійде перший транш інвестицій у сумі 3 млн. грн. Підприємство не тільки зможе задовольнити потреби області в курятині, а й допоможе працевлаштувати півтори тисячі місцевих жителів.

Цей проект не перший — обласне керівництво інтенсивно шукає інвесторів. У регіоні вже успішно працює капітал з Німеччини, Польщі, Бельгії, Росії, В'єтнаму. Цього року в економіку області планується залучити майже 400 млн. інвестицій.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

«Регіон» відчує небезпеку

У Луганській області встановлено систему радіаційного контролю та радіоекологічного моніторингу «Регіон», розроблену й виготовлену Луганським науково-виробничим підприємством «Досвід». Її пости розміщено на україно-російському кордоні, вони оповіщають про радіаційну небезпеку, що може виходити від Ростовської і Воронезької АЕС.

У системі передбачено чотири рівні реагування залежно від ступеня небезпеки радіаційних аномалій — від світлових і голосових повідомлень віддаленого поста до автоматичних дзвінків по телефонному і мобільному зв'язку.

Алла АНТИПОВА.

КРИМІНАЛ

Гроші пахнуть керосином

Управління СБУ в Хмельницькій області завершило розслідування і передало до суду справу шістьох засновників і керівників кількох комерційних фірм, котрі шляхом різних маніпуляцій викрали свого часу з Держкомрезерву 2,3 тисячі тонн мазуту вартістю майже два мільйони гривень. За версією слідства, пальне продали, а гроші привласнили.

Потім під час посівної кампанії уклали договори з низкою банків і отримали позику під заставу пально-мастильних матеріалів. Як стверджує слідство, документи, надані банкам, були фальшиві, бо фірми тоді вже не мали зазначеного пального. Але понад три мільйони гривень кредиту спритники все-таки отримали і використали для сумнівних фінансово-господарських операцій. До того ж ще й не сплатили податків більш як на два мільйони гривень. Хто і як повертатиме державі і банкам вкрадені мільйони, тепер вирішуватиме суд.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

ПРОГНОЗ

Дещо про особливості макропошиву

Зростання валового внутрішнього продукту в січні на 9 відсотків встановлює попередні орієнтири річного прогнозу. У минулі роки квартальні показники вносили корективи до цього прогнозу в межах додаткового зростання проти січня від 0,2 до 1,8 відсотка, або зниження на 1,4 відсотка. Ніби за правилами індпошиву: після першої примірки ще не видно обрисів костюма, після другої — час говорити...

Про нюанси

Саме такі були відхилення за всі роки зростання ВВП у березні порівняно з січнем. 2000 року — 5,2 проти 3,4 відсотка; 2001 року — 7,7 проти 9,1 відсотка; 2002 року — 4,1 проти 3,2 відсотка; торік — 7,9 проти 7,7 відсотка. Квартальні показники за всі роки зростання ВВП у грудні змінювалися на краще: 2000-го — на 2,4; 2001-го — на 0,1; 2002-го — на 2; 2003 року — на 0,8 відсотка. Перша примірка січневого зростання ВВП на 9 відсотків дає підстави прогнозувати його річний рівень за умов збереження динаміки минулих років від 9+0,1 відсотка до 9+2,4. Це свого роду особливості макропошиву.

Утім, не слід відкидати того, що реальному рухові ВВП упродовж року можуть заважати негативні обставини, які не мали місця в минулому, так само ймовірна поява унікальних чинників, які підсилюють економічне зростання. Якщо цього не станеться, то зростання ВВП за рік може сягнути 9—11 відсотків. З огляду на такий прогноз, варто проаналізувати масштаби можливих змін, якими загрожують вже наявні на сьогодні ризики. Отже, мова...

Про ризики

Йдеться про активну протидію можливому скороченню виробництва тваринницької продукції в першому півріччі. Таке скорочення зле позначиться на загальному обсязі сільськогосподарського виробництва, а відтак здатне негативно вплинути на динаміку ВВП у першому півріччі, до кінця року і на рік наступний. До речі, у січні додана вартість у сільському господарстві вже скоротилася на 4,2 відсотка порівняно з відповідним періодом минулого року.

Мал. Михайла САЧКА.

Не менш важливо уникнути того, щоб посилення споживчого попиту, спричинене підвищенням зарплат, пенсій та соціальних виплат, не надало додаткового імпульсу інфляційним процесам, тим самим погіршивши динаміку ВВП у середньостроковій перспективі.

Інфляційні ризики особливо дошкульні, оскільки зростання цін здатне спровокувати і зміна світових цін на нафту, і підняття тарифів на послуги природних монополій, і дестабілізація становища на продовольчому ринку. І, власне, висока динаміка ВВП, яка потребуватиме посиленого контролю за грошовими агрегатами для унеможливлення додаткового зростання цін і підтримання споживчого попиту, який і є локомотивом економічного зростання.

Ми маємо також передбачити вплив можливого зростання курсу гривні на експортно-імпортні операції і внесок чистого експорту в динаміку ВВП. Особливо цього року, коли мобільність зовнішніх складових зростання ВВП зумовлено ймовірним скороченням експорту в країни ЄС після приєднання до нього нових членів.

Цього року в політиці монетарної та курсової підтримки економічного зростання важливо пам'ятати

Про акценти

На часі активніше сприяти кредитуванню АПК шляхом втілення в життя відомих «заходів» — це по-перше.

Треба підтримувати на всіх рівнях розвиток позитивних тенденцій збільшення внутрішнього попиту шляхом забезпечення деякого посилення вартості національних грошей у рамках курсової політики — це по-друге.

У балансі макроризиків після оприлюднення січневих результатів зростання ВВП превалює інфляція. Якщо економічне зростання загальмується, і, отже, зменшиться поглинання економікою грошових ресурсів, емітованих на купівлю валюти в резерви, то кращим вибором для протидії інфляції буде подальше посилення курсу гривні. Це — по-третє. Слід подумати і про грунтовніші форвардні операції на валютному ринку. Вони протидіяли б можливому тиску притоку валюти на ціни. Те саме стосується перспектив можливого продовження лібералізації умов продажу валютної виручки.

Після першої примірки ще не видно костюма, проте вже очевидно, що річні «макролекала» треба міняти: урядові прогнози надміру занижені. А це означає, що Кабінет Міністрів одержить неабиякі додаткові доходи. На мою думку, їх вистачить для того, щоб підвищити мінімальний розмір зарплати більш як до 237 гривень. Утім, можна витрачати додаткові доходи й на інші цілі, аби вони сприяли добробуту населення.

Валерій ЛИТВИЦЬКИЙ,
радник Голови Нацбанку з питань макроекономіки.

Запорожець на ім'я Опель

На Запорізькому автомобілебудівному заводі (ЗАЗ) керівники компанії «Адам Опель» АГ дали дозвіл на початок повномасштабного виробництва автомобіля «Опель Астра».

Створення на ЗАЗі виробничих потужностей для серійного виготовлення цієї моделі — результат спільного проекту, започаткованого в березні минулого року. За цей час у розвиток виробничих потужностей ЗАЗу було інвестовано майже 200 мільйонів гривень.

Пілотні партії автомобілів, виготовлені в Запоріжжі, успішно пройшли аудит та сертифікацію якості у німецьких колег. Промислове виробництво і продаж українського автомобіля «Опель Астра» розпочнуться 27 лютого. Очікують, що вітчизняна «Астра» буде на 8—12 відсотків дешевша від німецького аналога.

А загалом цього року на ЗАЗі планують виготовити не менш як 100 тисяч автомобілів, у тому числі 3,5 тисячі «Опелів».

Олександр АБЛІЦОВ.

Запоріжжя.

Фото Олександра БУРКОВСЬКОГО.

Усі хотіли заробити...

У Кельні закінчився судовий процес над організатором злочинної групи українців, що займалася переправленням людей до Німеччини

Його позбавлено волі строком на п'ять років. Найвища міра покарання у таких справах становить десять років. Суд оцінив як пом'якшувальні обставини законодавчі постанови про надання віз, котрі сприяли злочинним діям підсудного. Під час слухання справи були висловлені окремі зауваження на адресу зовнішньополітичного відомства федеративної республіки.

В усному обгрунтуванні вироку суддя висловив закиди щодо масового переправлення людей міністру закордонних справ Фішеру, його колишньому заступникові Фольмеру, а також міністру внутрішніх справ Отто Шилі. Третього березня 2000 року міністерство закордонних справ ухвалило постанову, що спростила надання віз іноземним громадянам. Приміром, протягом 2001 року через Посольство Німеччини в Україні до країн ЄС виїхали 300 тисяч осіб. Це набагато більше, ніж в інших країнах. Як з'ясувалося, значна кількість власників німецьких віз нелегально працювала в країнах Південної Європи. У такий спосіб здійснювалося також переправлення жінок до будинків розпусти.

Сумнозвісною постановою МЗС Німеччини дало змогу своїм представникам за кордоном відхиляти заяви на отримання тримісячної туристичної або ділової візи лише у випадках великих сумнівів щодо мети поїздки, термінів повернення. Крім того, співробітники посольства не були більше зобов'язані перевіряти фінансові можливості запрошеного громадянина, котрий виїжджав за кордон на короткі строки. Для одержання візи було достатньо, якщо одне з німецьких відомств надасть завірене у нотаріуса фінансове зобов'язання, що його несе сторона, котра запрошує до Німеччини, й гарантує усі витрати під час подорожі. Цим скористалися німецькі громадяни, які мали невисокі доходи, підписуючи десятки запрошень до ФРН. Крім того, дозволялося замінити фінансове зобов'язання спеціальним страховим полісом від фірми «Reiseschutz AG». Їх надавали також інші страхові компанії.

Наприкінці червня 2002 року Посольство ФРН в Україні повідомило МЗС Німеччини, що «Reiseschutz AG», очевидно, зловживає наданням полісів. Зовнішньополітичне відомство негайно розпорядилося не приймати їх.

Процес у Кельні привернув увагу опозиційних партій, котрі зініціювали проект закону про переселенців. Вони звернулися із заявою до президента Бундестагу Вольфганга Тірзе, вимагаючи обговорити це питання на засіданні парламенту й дати пояснення про справу, котра розглядалася в суді. Хоча заява була відхилена «через відсутність громадського інтересу до процесу», однак, представники опозиції вважають, що правляча коаліція просто уникає роз'яснень щодо справи й цим ускладнює переговори про ухвалення закону про переселенців.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Видатки зменшаться, ціна залишиться

На третину вдалося здешевіти вартість електроенергії обласному підприємству «Вінницяводоканал» завдяки введенню в дію нової високовольтної трансформаторної підстанції.

Підприємство, яке щодоби постачає місту сто тисяч кубічних метрів питної води і стільки само переробляє відпрацьованих стоків, переведено з другої до першої категорії споживачів електрики. За підрахунками фахівців, витрачання коштів зменшиться протягом місяця приблизно на 700 тисяч гривень. Однак тарифи на використання питної води для населення не зміняться. Як і раніше, вінничани платитимуть 59 копійок за кубометр холодної води. За словами керівника підприємства Володимира Кістіона, це найнижчий показник у державі.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

СУСПІЛЬСТВО

ЗАТИШШЯ ПЕРЕД ВЕСНОЮ

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Порівняно з «гарячою» зимою 2001 року, коли головний майдан обласного центру надовго «заселили» намети правих сил і мало не щодня проводили мітинги та пікетування, нинішні зимові місяці — тихі і спокійні. Керівництво «білого дому» спочатку активно готувалося до відзначення 50-річчя утворення Черкащини, а потім довго і урочисто святкувало — в райцентрах, містах, селищах, у самому обласному центрі, навіть у столиці. Найпомітнішим дисонансом до ювілейних заходів стала акція дрібних підприємців, які 4 лютого зібралися перед вікнами облдержадміністрації і протестували проти введення нових відрахувань до Пенсійного фонду.

У коридорах влади

Перед останніми виборами до Верховної Ради України однією з найпопулярніших партій серед місцевих керівників був «Демократичний союз». До політичного дітища Олександра Волкова вступали голови райрад і райдержадміністрацій, сіл і селищ, працівники інших владних структур. Однак після завершення виборної кампанії ентузіазм провідників обласного осередку «Демсоюзу» помітно пригас і, врешті, про бурхливі акції «волковців» залишилася згадка лише на шпальтах газет. Одні активісти штабу стали помічниками народних депутатів України, інші, заповзятливі «піарщики», роз'їхалися по областях, де ще відбувалися вибори міських голів. Тому більшість керівників, новоспечених членів «Демсоюзу», мовчки заховали свої партійні квитки на дно шухляди в очікуванні нового повороту подій.

І час настав. Відразу після призначення лідера соціал-демократів Черкащини Вадима Льошенка головою облдержадміністрації. «Призов» до лав СДПУ(о) став якщо не масовим, то добре помітним явищем. Червону троянду почали називати своєю улюбленою квіткою-символом чимало чиновників районних і обласних структур.

Сьогодні серед депутатів Черкаської обласної ради налічується дев'ять осіб, котрі належать до партії об'єднаних есдеків. По три «штики» мають Партія Регіонів та НДП, два — «Демсоюз». Десять депутатів мають квитки Аграрної партії України. Серед керівництва обласної і районної виконавчої та представницької ланок не прийнято афішувати свою причетність до тієї чи іншої політичної організації, та все ж відомо, що понад 50 відсотків глав райдержадміністрацій, їхніх заступників, голів районних, міських та селищних рад належать до СДПУ(о). До керівного ядра об'єднаних черкаських есдеків входить також голова обласної ради Геннадій Капралов. Не раз на офіційних зібраннях голова облдержадміністрації Вадим Льошенко підкреслював, що об'єднані соціал-демократи сповна взяли на себе відповідальність за стабілізацію і розвиток соціально-економічної програми області.

На противагу обласній владі у Черкаській міській раді пальму першості в есдеків перехопили представники Партії Регіонів. І це симптоматично. Голова обласного осередку регіональників — заступник голови ОДА Анатолій Рибак підтвердив зростання лав своїх однодумців і переорієнтацію багатьох функціонерів на підтримку Віктора Януковича, як майбутнього кандидата у Президенти.

Очевидно, тривожним для соціал-демократів може бути і той факт, що протягом кількох місяців залишається вакантною посада головного ідеолога області, заступника голови ОДА з гуманітарного блоку питань. Досі не вдається підібрати досвідченої, авторитетної людини, котра б погодилася «головою відповідати за майбутні президентські вибори в окремо взятій області». Кожному політику ясно, як Божий день: «витягнути» потрібний владі результат виборів буде надзвичайно важко, або й зовсім неможливо. Тому пошуки політичного «камікадзе» тривають...

У кожного — свій почерк

Як уже було сказано, в області закріпилося паритетне існування двох провладних партій — об'єднаних есдеків та регіональників, котрі мають свою розгалужену мережу парторганізацій по всій області. Ортодоксальну політичну нішу традиційно займають комуністи. Зосереджені вони переважно в Черкасах та в містах обласного підпорядкування. На селі згуртованих осередків КПУ практично немає. Головна рушійна сила міських анклавів — колишні дрібні партфункціонери, відставники-військовослужбовці. Вони організовані й активні. Не забувають відзначати мітингами, урочистою ходою всі радянські революційні свята. Після участі разом з правими опозиційними силами у всеукраїнській акції «Україна без Кучми!» комуністи зайнялися своїми справами. Найголовніша з яких — перемога Петра Симоненка на наступних президентських виборах. У висуненні на з'їзді КПУ кандидатури Петра Миколайовича ніхто не сумнівається.

Найчастіше виходять на вулицю, щоб заявити свій протест проти підвищення тарифів на газ, воду чи проти інших комунальних утисків, соціалісти. Не стоять вони також осторонь проблем дрібного підприємництва, «розпайованого і розваленого» сільського господарства. Юристи—члени СПУ намагаються надати правову підтримку новоутвореним аграрним структурам, власникам земельних та майнових паїв. Про стабільний авторитет партії на теренах області свідчить і той факт, що на всіх всеукраїнських виборах соціалісти на Черкащині незмінно входять у трійку лідерів. Приїзд Олександра Мороза збирає найбільшу аудиторію в будь-якому райцентрі чи місті.

І, нарешті, праві опозиційні сили. На виборах до Верховної Ради вони не вибороли жодного мандата в мажоритарних округах. В обласному центрі, де позиції Руху, «Батьківщини», «Собору», партії «Реформи і Порядок» мають чималий вплив на електорат, навіть за особистої підтримки опозиційного кандидата Віктором Ющенком, переміг заїжджий об'єднаний есдеківець Нестор Шуфрич...

Маючи малочисельне представництво в органах місцевого самоврядування (на всю область єдиним представником опозиції у владних структурах виступає сільський голова з села Червона Слобода Черкаського району Микола Котко), праві сили компенсують свої невикористані можливості численними прес-конференціями і зустрічами з жителями найбільших міст. Завдяки географічній близькості Черкащини до Києва в області часті гості керівники «Нашої України», БЮТ.

Подих президентських виборів

Першим його відчув генеральний директор Шевченківського національного заповідника у Каневі Ігор Ліховий, котрий не приховував своїх симпатій до Віктора Ющенка. Сорокасемирічного заслуженого працівника культури України, який має численні державні відзнаки за плідну працю і великий авторитет серед вітчизняних і зарубіжних шевченкознавців, було усунуто з посади без попереджень і зауважень. Група діячів культури, історії, лауреатів Шевченківської національної премії, серед яких Євген Сверстюк, Валерій Шевчук, Ніна Матвієнко, Валентина Чорновіл, звернулися із заявою-протестом щодо «припинення чиновницького свавілля». «Надто очевидним видається зв'язок цієї відставки з наближенням президентських виборів, — йдеться у протесті. — ...чинна влада вирішила узурпувати цю територію, усуваючи з неї незалежного діяча».

Симптоматичним у цьому зв'язку є той факт, що повідомлення про звільнення з роботи Ігоря Ліхового не надрукувала жодна з обласних провладних газет. Натомість про посилення адмінвпливу на електорат не стомлюються писати опозиційні партійні обласні видання. Зокрема, орган опозиції «Вільнодумець», котрий друкують щотижня. Щоб видавати свою обласну газету, активна трійка — СПУ, БЮТ і «Наша Україна» — об'єднала свої фінансові зусилля. Друковане видання має також обласна організація КПУ, воно називається «Черкаська правда». До опозиційних можна також зарахувати газету «Молодь Черкащини», яка прозоро підтримує блок Віктора Ющенка.

Наприкінці січня Центр регіональних соціально-гуманітарних досліджень при Черкаському Національному університеті провів опитування. Кожному з 750 респондентів було задано запитання: «Хто з можливих претендентів на посаду Президента України вам найбільш подобається?» Результати опитування засвідчили, що найпопулярнішим кандидатом у Президенти України залишається Віктор Ющенко — 22,4 відсотка. На другому місці Юлія Тимошенко — 9,33, на третьому — Петро Симоненко — 8,8 відсотка. Далі йдуть Олександр Мороз — 7,2, Віктор Янукович — 4,53, Наталя Вітренко — 4,4, Віктор Медведчук — 3,33 відсотка. «Ніхто з українських політиків не подобається» — таку відповідь дали 7,33 відсотка респондентів. А близько 24 відсотків опитаних ще не визначилися зі своїми політичними уподобаннями.

Таким соціологічним дослідженням можна, звичайно, довіряти з чималою пересторогою. Бо останні процеси в країні, зокрема, провал пенсійної реформи, зростання безробіття, вкрай тяжке економічне становище на селі, — не сприяють довірі до політиків і влади. Навпаки, у суспільстві, як ми кажемо, в народних масах (і це видно неозброєним оком) зростає несприйняття будь-яких урядових програм чи обіцянок політиків. Натомість беруть гору почуття зневіри, розчарування і байдужості.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Мал. Вадима **СИМИНОГИ.**

ОФІЦІЙНО

Постанова Верховної Ради України

Про проведення парламентських слухань «Онкологічні захворювання в Україні. Проблема та шляхи подолання»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести у березні 2004 року в залі пленарних засідань Верховної Ради України парламентські слухання з порядком денним «Онкологічні захворювання в Україні. Проблема та шляхи подолання».
2. Запропонувати Кабінету Міністрів України до 1 березня 2004 року підготувати і передати до Верховної Ради України необхідні інформаційно-аналітичні матеріали щодо ключових проблем та шляхів подолання онкологічних захворювань в Україні.
3. Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства забезпечити підготовку і проведення зазначених парламентських слухань.
4. Запросити для участі в парламентських слуханнях членів Уряду України, представників органів державної виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, представників профільних міжнародних організацій, громадських організацій, спеціалістів наукових та консультативних установ.
5. Управлінню справами Апарату Верховної Ради України внести пропозиції і здійснити матеріально-технічне забезпечення проведення парламентських слухань.
6. Національній телекомпанії України та Національній радіокомпанії України за участю Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України забезпечити трансляцію парламентських слухань по першій програмі українського телебачення і радіо.

В. ЛИТВИН,
Голова Верховної Ради України.

м. Київ,
5 лютого 2004 року,
№ 1439-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про найменування новоутвореного населеного пункту Дніпропетровського району Дніпропетровської області

Верховна Рада України **постановляє:**

Присвоїти новоутвореному населеному пункту Дніпропетровського району Дніпропетровської області найменування — селище Авіаторське (прирівняне до категорії селищ міського типу).

В. ЛИТВИН,
Голова Верховної Ради України.

м. Київ,
5 лютого 2004 року,
№ 1467-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про відновлення селу Маринопіль Галицького району Івано-Франківської області колишнього найменування

Верховна Рада України **постановляє:**

Відновити селу Маринопіль Галицького району Івано-Франківської області колишнє найменування — село Маріямпіль.

В. ЛИТВИН,
Голова Верховної Ради України.

м. Київ,
5 лютого 2004 року,
№ 1468-IV.

Борис АНДРЕСЮК:

«Не люблю сидіти на одному місці»

ХТО Є ХТО

Із досьє «ГУ».

АНДРЕСЮК Борис Павлович. ***Народний депутат України двох останніх скликань за списками Соціал-демократичної партії України (об'єднаної). Народився 1956 року в с. Петропавлівка Саратського району Одеської області. Закінчив Київський автодорожний інститут, за фахом — інженер-будівельник, кандидат економічних наук, доктор політичних наук. До обрання в парламент працював представником Президента України у Старокиївському районі Києва, головою Старокиївської райради та райдержадміністрації. Член СДПУ (о), уповноважений представник фракції СДПУ (о) у ВР. Перший заступник голови Комітету ВР з питань національної безпеки та оборони. Одружений, має двох доньок.***

— Борисе Павловичу, ви у великій політиці — вже не перший рік. Але цікаво було б дізнатися про шлях до неї.

— Одинадцять років я працював на різних посадах в органах державної влади та самоврядування в центральному районі Києва. Тоді також ішла політична реформа, можливо, навіть у складніших умовах, ніж тепер, тривав пошук оптимальної моделі вертикалі влади і взаємовідносин між виконавчою, законодавчою гілками влади та Президентом. Як пам'ятаєте, у 1998 році в столиці відбувалася запекла боротьба між головою Київради та представником Президента в Києві — хто важливіший? Діяльність посадових осіб у столиці не було законодавчо врегульовано. Я мав своє бачення тих експериментів, які проводили на виконавчій гілці влади у Києві, певний досвід і бажання сказати своє слово. Тому, коли в 1998 році прийшов до парламенту, перший законопроектом, який ми провели через Верховну Раду разом із колегами — Анатолієм Мокроусовим, Володимиром Бондаренком та іншими, був закон «Про столицю України — місто-герой Київ». Цей документ урегулював найважливішу й найскладнішу на той час проблему в Києві — загострення взаємодії різних гілок міської влади.

— Враховуючи ваш попередній досвід роботи, робота в Комітеті з питань державного будівництва та самоврядування в минулому скликанні парламенту була цілком логічна. Але після «оксамитової революції» 2000 року ви очолили Комітет з питань національної безпеки та оборони, в якому працюєте й нині. І це вже була несподіванка…

— Скажу відверто, несподіванка і для мене. Однак не боюся будь-якої роботи і, коли мені доручають нову ділянку, насамперед працюю над собою. До того ж не люблю сидіти на одному місці. Мій перехід до цього комітету в 2000-му — рішення фракції СДПУ(о). Це був складний період і в історії української армії — розпочалося реформування Збройних сил, яке триває й нині. За період мого головування в комітеті парламент прийняв близько 60 основоположних законопроектів у військовій сфері. І я досі не шкодую, що мені доручили таку важливу ділянку роботи, якій і нині віддаюся повністю. В цьому скликанні парламенту я вже свідомо залишився працювати в Комітеті з питань нацбезпеки та оборони. Бо сьогодні в силових структурах відбуваються такі серйозні й цікаві процеси, що вважаю своїм обов'язком не стояти осторонь, а впливати на їх законодавче супроводження.

— А правда, як кажуть, що після відставки Володимира Шкідченка ви були одним із основних претендентів на пост міністра оборони?

— Чув такі розмови, читав в Інтернеті, але не брав участі у цих, як то кажуть, підкилимних розкладах. Я працював і працюю над питаннями законодавчого забезпечення діяльності Збройних сил України та інших військових формувань. А кадрові рішення — це прерогатива виключно Президента України.

— А які ваші особисті враження і спогади від армії? Наскільки нині відмінна українська армія від тої, в якій доводилося служити вам?

— Дуже істотно відмінна. Я служив у Бресті. І на службі прикро було спостерігати за численними прикладами дідівщини. За вдачею я такий, що не міг пройти осторонь, коли ображали якогось солдата, тож постійно шукав справедливості. А сьогодні приємно бачити, що шляхом реформування Збройних сил, передусім переходу на нові умови, контрактну основу, підвалини таких «нестатутних відносин» між солдатами, командирами і підлеглими у війську фактично усунуто. Служба у Збройних силах має бути гідною роботою, а не чимось тимчасовим, любительським. Бо сьогодні лише високопрофесійна армія здатна вирішити завдання захисту кордонів нашої держави, її цілісності та суверенітету.

— За якими критеріями ви оцінюєте результативність депутатської роботи і парламенту загалом?

— Украй не сприймаю, коли діяльність Верховної Ради оцінюють лише за кількістю схвалених законів чи постанов. Результативність роботи Верховної Ради і кожного народного депутата має визначати не кількість законів, а їх якість.

— А таке явище, як парламентський лобізм, сприймаєте?

— У певному розумінні — так. Це — не наш винахід. Лобізм існує у всьому світі.

— Ваші політичні опоненти часто називають об'єднаних соціал-демократів олігархами. Ви згодні з таким визначенням щодо себе?

— Я бізнесом не займаюся і ніколи не займався. Мені більше до вподоби організаторська, політична діяльність. А інколи дратує, коли товстосуми з опозиційних фракцій називають когось із більшості олігархами.

— Які ваші захоплення, крім політики? Як у соціал-демократа, це, очевидно, футбол?

— Так. І не лише вболіваю за київське «Динамо», а й сам щотижня люблю пограти у футбол із друзями. Захоплень багато, люблю активний відпочинок — гірські лижі, походи, полювання... На жаль, часу на все не вистачає.

Юліана ШЕВЧУК.

Не страшна нам сатана

Що робити з твердим паливом з бойових ракет?

ПРОБЛЕМА

У Павлограді припинили знешкоджувати грізні ракети типу «Сатана» за участю американців. Вилучили і заклали на зберігання п'ять тисяч тонн твердого ракетного палива, а тепер ніхто не знає, що з ним робити. Технологія утилізації, котру збиралися застосувати, нібито викликає великі сумніви. Деякі гарячі голови радять його просто спалити...

По коментарі я звернувся до кандидата технічних наук, нині завідувача кафедри безпеки життєдіяльності Дніпропетровського аграрного університету, а в минулому керівника надзвичайно засекреченої проектно-дослідної лабораторії, котра працювала виняткова за замовленнями Міноборони колишнього СРСР, ***Олександра БАБИЧА.***

— Якщо спалювати все й одразу, це обернеться великою екологічною бідою, — каже вчений. —Тверде ракетне паливо не вибухає, хоч і згорає миттєво, до того ж без доступу повітря. Однак це паливо. Воно, як усяке інше, потребує обережного поводження. І його можна (щоправда, в обмежених кількостях в одному місці) зберігати 12—15 років. А головне, — продовжує Олександр Бабич, — це паливо можна і треба використовувати в інтересах суспільства.

Свого часу очолювана ним лабораторія спроектувала пристрій, який військові назвали твердопаливним акумулятором тиску, а самі науковці — дизельним генератором. У ньому застосовувалося те саме тверде паливо, котрим заправляли ракети СС-24. Ці пристрої-акумулятори здатні миттєво привести в рух великі машини та механізми в польових умовах і важкодоступних місцях, де інших джерел енергії просто немає, а традиційним акумуляторним батареям елементарно не вистачало «духу».

Міні-генератор на ракетному паливі

— Згодом, — каже Бабич, — взявши за основу згаданий ТАТ — твердопаливний акумулятор тиску — створили, вважаю, неповторний, який справді не має аналогів у світі, балонний аерозольний генератор. Його можна застосовувати замість компресорних генераторів. Спалюють десятки тонн солярки, мазуту, бензину чи вугілля, а нашим генераторам вистачатиме 10—15 кілограмів твердого ракетного палива. І небезпека не набагато більша, ніж коли спалюють бензин чи дизпаливо...

А потім учений мене ошелешив: з першим, ще промислово-дослідним зразком балонного аерозольного генератора він таємно їздив у Чорнобильську зону. Випробовував генератор в екстремальній ситуації. І апарат чудово впорався з дезактивацією уражених територій. Уявіть собі на легкому візку маленький балон, лише трохи більший від звичайного газового, а заміняє махину розміром з два трактори «Кіровець».

— А можна було й зовсім невеличким балончиком, носячи його за плечима, як рюкзак, обробляти втричі більше і швидше, ніж з допомогою дизельного компресора, — запевняє Олександр Сергійович.

Сьогодні ним і його колегами-соратниками напрацьовано кілька моделей і різновидів балонних аерозольних генераторів і просто генераторів тиску. Те, що у військових колись значилося під кодовими назвами «Загривок» та «Осаул», конструктори-винахідники для «зручності» тепер нарекли БАГами та ТДПами — тобто прозаїчними твердопаливними генераторами, і жодних секретів і таємниць. А застосовувати ці пристрої можна всюди, де потрібно нагнітати повітряний чи газовий тиск, щось і кудись подавати під тиском, за санітарних, дезинфекційних, дегазаційних та інших потреб обробляти приміщення, обладнання і території. А все надто просто. «Генератори рідинних аерозолей, — читаю в одній з інструкцій, — складаються з балона, який містить робочу речовину, твердопаливного акумулятора тиску, пристрою його пуску й вузла подачі та розпилення робочої речовини. Для пуску треба лише натиснути гашетку приладу...».

Оце і є заміна громіздким компресорам. Але колективом Бабича створено таку само заміну і численним пневмопристроям, котрі у критичних чи аварійних ситуаціях мають моментально зупиняти подачу газу чи нафти в магістральних трубопроводах і навіть роботу величезних технологічних агрегатів і комплексів у металургійному чи хімічному виробництві. Отже, є новітні системи блокування роботи техногенно небезпечних потужностей у надзвичайних ситуаціях, щоб уникати великих катастроф. «Не хвалюся, але ці системи, серцевиною яких є ті самі твердопаливні акумулятори тиску, — уточнює Олександр Сергійович, — не лише менш об'ємні та набагато економічніші, аніж наявні компресори, а й значно надійніші. Вони практично безвідмовні і для екології менш шкідливі».

І третій напрям освоєно уже винахідниками для використання ТДПівських акумуляторів тиску — для виготовлення пристроїв, спроможних миттєво, за лічені секунди забезпечувати об'єкти, приміщення чи всілякі технологічні механізми і комплекси тепловою енергією.

— Та прикро, — зітхає Олександр Бабич, — що розробки не мають попиту та застосування. Засліплені закордонною технікою, у нас не помічають унікальні вітчизняні набутки. Точніше, не хочуть помічати. Створюється враження, що своє нікому не потрібне. Навіть в цій ситуації, коли маємо неабиякі запаси виняткового твердого ракетного палива.

Час уже визнати чесно, що позбулися ми ракет даремно. А тепер ладні й палива позбутися та ще й на шкоду довкіллю, населенню.

Олександр Бабич вразив мене ще однією новинкою. Твердопаливний акумулятор його колектив використав для створення високонадійних вогнегасників.

— Меткі росіяни, «запозичивши» наші креслення, уже налагодили випуск нетрадиційних, бо ніколи не дають збою, вогнегасників, — каже Олександр Сергійович, — а українські товаровиробники, даруйте, ні кують ні мелють.

Насамкінець наведу думку винахідника і раціоналізатора, тепер пенсіонера Івана Зайця, на рахунку якого чимало розробок. Іван Антонович вважає, що в жодному разі не слід було нищити шахти, в яких були ракети, так звані шахтно-пускові установки. Шахти, якщо вже нас роззброїли, можна було використати і переобладнати під міні-електростанції, котрі нині виробляли б, принаймні, струм. Шкода тільки, що ніхто його пропозицій чути не хотів. Як тепер недочувають, коли йдеться про використання ракетного палива у мирних цілях...

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

НавколоЕколо

Фото автора.

Сірі сусіди

Вовк — легендарний звір: обережний, сильний, хитрий. Люди і захоплюються ним, і не люблять його. Чи не тому, що іноді він виявляється розумнішим?

Вовки можуть ловити мишей, а можуть і лося загнати. Але полювання на самих вовків — справа надто складна. Буває, вовки, що зуміли врятуватися після облоги, показують забрамтимам, як перестрибувати прапорці! Вони живуть у глухомані, але іноді вовчиця влаштовує лігвище біля доріг, залізничних колій, нехтуючи близькість людей.

Вовки товариські, і коли їм потрібно щось сказати одне одному, вони виють. А може, виють просто від смутку. Комусь від їхніх пісень стане моторошно, а хтось, можливо, почує в пісні самотнього вовка одкровення Природи.

Сергій ГЛАДКЕВИЧ.

Під сукном чи на сукні

Як це робиться на Дунаєвеччині

ЗНАЙ НАШИХ!

Ще донедавна промисловість Дунаєвецького району, що на Хмельниччині, лежала пластом. І раптом з'явилися перші ознаки одужання. Зростання обсягу промислового виробництва цього року сягнуло 160 відсотків.

Звичайно, в аграрному районі, та ще й одному з кращих, легше піднімати переробну галузь. У Дунаївцях свої флагмани — комбінат хлібопродуктів, маслозавод. Їхні товари здавна мали попит у навколишніх районах. Округа, що вже майже змирилася з відсутністю дунаєвецького вершкового масла чи борошна, знову може їх купувати. А маслозавод, очолюваний Анатолієм Надорожним, навіть налагодив переробку невеликих партій козячого молока. Надорожному, до речі, зовсім недавно надано звання заслуженого працівника промисловості України.

Почав працювати арматурний завод, вже випустив продукції на 422 тисячі гривень. Мають арматурники і перспективу — проплачене замовлення на засувки для нафтової та газової галузей.

На плаву спільне кооперативне підприємство «Виробничник», що входить до райспоживспілки. Виробляє воно понад 40 сортів ковбасних виробів, які не затримуються на складі. Один із засновників підприємства — Київський м'ясопереробний завод, тісну співпрацю налагоджено з польськими фірмами, за технологією яких і на чиєму обладнанні і працює «Виробничник». Його директор Віталій Хіміч похвалився, що тут створено 43 робочі місця. І зарплата солідна —від 350 до 500 гривень. Можна б і радіти, та от...

— Кожний кілограм сировини чи продукції, що в'їхав на територію або виїхав за прохідну, — під суворим контролем не однієї інстанції. А погляньте на приватних підприємців, котрі працюють на єдиному податку, а розгортають не кіоск — маркет на кілька тисяч метрів. І контролюють його не так, як підприємство. Ці нерівні умови ставлять підприємства на коліна. А коли ввозиш обладнання з-за кордону, то натерпишся від усіляких митних новацій і витратиш стільки коштів, що вже й не радий тій іноземній інвестиції. Ще нічого на тому обладнанні не виробили, а ПДВ вже плати. Митниця створила поряд підприємство, яке дере за оформлення декларації чималу суму...

Про те саме — і директор суконної фабрики Станіслав Петровський:

— У промисловості я давно, з 1977 року вже працював керівником. Але такого ставлення до виробництва ще не бачив. Незалежно від статусу, товаровиробників слід поставити в рівні економічні умови. Замість 18—20 видів податку, що їх платять підприємства, треба запровадити один — із обсягу продажу.

Як вдалося оживити «суконку», він не дуже любить розповідати. Вважає, що не все ще зроблено. Ця фабрика колись давала левову частку до бюджету району. На її утриманні був добрячий «шмат» дунаєвецької комуналки, де фабрика забезпечувала і тепло в оселях, і гарячу воду, і ремонт житла, нею ж побудованого. Сьогодні мешканці райцентру забули, яка та гаряча вода, бо «мертвий сезон» на суконній фабриці розтягнувся на п'ять літ. Інвестора знайшли у Чернігові, добре відоме тамтешнє ТОВ «Роян» Важі Мампорії поголосилося допомогти дунаївчанам. Мампорію привіз до Дунаївців Юрій Кучерявий. До речі, голова адміністрації обіймає посаду лише рік, і саме з його приходом розпочалися зміни на краще.

600-літні Дунаївці ростуть вгору!

Першою продукцією «суконки» стали ковдри та матраци для «Укрзалізниці».

— П'ятнадцять тисяч цих виробів — невелика робота для колективу з майже 200 сукнарів, — каже директор. — От коли будуть обсяги у п'ять-сім мільйонів на рік... Та от не так просто завойовувати ринок, зайнятий товарами, часто-густо нелегально пошитими десь у підвалах. Наш споживач ще не навчився розпізнавати справжню марку. Не дивно, що за якийсь місяць покупка може й розлізтися. А тоді шукай виробника, та ще й коли річ придбано на базарі.

Нині «суконка» відома у Європі й за океаном, її високоякісне сукно замовили в Америці, а французи вирішили придбати ковдри та подушки для свого Червоного Хреста. Та колектив мріє про вітчизняне замовлення, державне. Є у нас лікарні, дитсадки, інтернати, санаторії, в'язниці, врешті-решт? Туди купують оте саме «з підвалів», а воно ж дорожче. Якби держава розміщувала тут замовлення, то всі ці роки фабрика не стояла б. Скільки фахівців поїхало шукати щастя за кордон, а середній вік кадрів — 46 років.

Головний інженер підприємства Жанна Капустянська знайомить нас із виробництвом. Є тут такий секрет: щоб кожного разу не заправляти верстати черговим сувоєм, бо це довго, машини завжди заправлені тканиною, яку називають супутником. До нього лише щоразу дошивають сувій. Такий самий супутник для Дунаєвецької суконної — перші замовлення після тривалого простою! Тепер колектив експериментує з сировиною, одержує цілком нові тканини. Відновили виготовлення високоякісних шерстяних пледів, ковдр. На один мільйон 290 тисяч гривень з початку року випущено товарів.

А інвестора сукнарям, до речі, шукав голова райдержадміністрації Юрій Кучерявий. Допоміг він провести оздоровлення й тутешній меблевій фабриці, й згадуваному арматурному заводу.

Хоча в роботу ВАТ, а ЗАТ і поготів, адміністрація втручатися не може, вона в курсі стосунків між підприємствами та інвесторами. І якщо з'являються непорозуміння, за столом переговорів присутні і представники влади.

Увага і сприяння зробили свою справу, і з усіх підприємств району сьогодні відстають лише чотири. А підприємці до бюджету району дали 34 відсотки надходжень. Чи може хтось в області похвалитися такою цифрою? Хіба що Хмельницький, та й то — за рахунок гігантського базару. У маленьких Дунаївцях кожний такий відсоток поіменний і на видноті. Місто розвивається, це добре видно в центрі: сучасні ошатні крамниці та гарно облаштована Анатолієм Глуховським, Беніаміном Бейліком та іншими підприємцями територія біля їхніх крамниць — окраса Дунаївців **(на знімку)**.

Та не лише мешканцям містечка помітні ці зміни, а й іноземцям. Дунаївці — один із чотирьох населених пунктів області, що беруть участь у Програмі регуляторної реформи українсько-американського проекту БІЗПРО. За цей час влада кожного міста-учасника ухвалила 19 нормативно-правових актів, що істотно впливає на стан місцевого бізнес-середовища. У Дунаївцях після довгого занепаду це очевидно. Тому подяка-диплом директора БІЗПРО Оуена Патріка Рейдера голові РДА Юрію Кучерявому та міському голові Станіславу Небельському — не проста формальність, а заслужена відзнака.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

ЧИТАЛЬНЯ

Спадщина вовчих часів

«Ми повертаємо моральний борг поколінню зі скаліченою долею», — вважають автори книги «Політичні репресії в Криму (1920—1940 роки)». Тисяча її примірників щойно побачили світ завдяки державній програмі вшанування і увічнення жертв політичних репресій в Україні.

Тут таємниці кримської історії відтворено на основі документів різних архівів, передусім слідчих справ. Автори провели колосальну дослідницьку роботу, збирали й осмислювали матеріал впродовж десяти літ. За словами кандидата історичних наук, доцента Таврійського екологічного інституту Дмитра Омельчука, керівника науково-редакційної групи «Реабілітовані історією» (у складі Михайла Акулова, Лідії Вакатової, Наталії Шевцової та Сергія Юрченка) опрацьовано близько 23 тисяч справ. У книзі понад 400 реальних епізодів про долі жертв переслідувань, свідчення учасників подій, в тім числі й тих, чиїми руками здійснювалися репресії. На відміну від попередніх видань, цей том не так про репресованих партгоспкерівників, як про рядових трудівників-робітників, селян, інтелігенцію, тобто саме той народ, «ворогами» якого їх називали.

Праця вимагала від пошуковців, окрім усього, міцних нервів: адже на кожній сторінці документів, за кожним звинуваченням — трагедії переслідуваних. Хоч як дивно, супротив у роботі в архівах доводилося долати навіть донедавна. Досі науковцям ускладнюють дослідження узагальнених даних, простеження кількості жертв у різні періоди, масштаби репресій за національними ознаками в окремих регіонах Криму, де кількість фігурантів, за підрахунками авторів книги, перевищує 50 тисяч. Тож «білі плями» ще лишаються.

...Нині авторський колектив вивчає малодосліджені репресії післявоєнного періоду. Нові матеріали того часу, як і згадана книга, допоможуть у роботі місцевій владі, правозахисникам, комісії з питань відновлення прав реабілітованих Верховної Ради автономії. Лише торік до комісії і її місцевих громадських осередків звернулося майже 500 жертв політичних репресій, і всі отримали необхідні документи, консультації, людське співчуття. Тим часом на півострові ще чимало людей, і не лише літніх, вимагають не грошей і відібраних цінностей, а моральної сатисфакції за зневажену людську честь. Тисячі тих, хто десятиліттями змушений був мовчати навіть про власних батьків, вимагають саме відкритого визнання: жертви були невинні.

...За останніми даними, з Криму було депортовано понад 180 тисяч кримських татар і 101 тисяча громадян інших національностей (німці, вірмени, болгари, греки). Чимало з них, повернувшись у Крим, досі невлаштовані. А допомогти їм має новий закон про депортованих.

Нині у Верховній Раді України обговорюються два його проекти. За їх долю вболіває багато кримчан. Вони вважають: з ухвалою цього закону зволікати не можна, тим більше перед 60-річчям депортації. А законопроекти про реабілітацію — і жертв політрепресій, і депортованих народів — треба розглядати в одному пакеті і вводити у дію одночасно. Рани пам'яті болять дуже багатьом на півострові, тут і досі пам'ятають і впізнають тих, хто чинив репресії. Час повернути зневажену справедливість, відновити чистоту імен скалічених і знищених недавнім режимом людей.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Місце упокоєння і воскресіння

НОТАТКИ ПРО СВЯТУ ЗЕМЛЮ

Відлуння кроків під склепінням зануреного у вечірній морок храму Гробу Господнього. Звичайними на вигляд східцями ми піднімалися на Голгофу...

Колона зі слідами Благодатного вогню біля входу

Патріарший собор Єрусалима — найсвятіше з усіх святих місць християнства: місце смерті, поховання і воскресіння Христа. Зовні храм Гробу Господнього здається незвичним, оскільки майже злився в єдине ціле з будівлями, що його оточують. А через реставраційні роботи майже не видно бань. Натомість, лише ступивши на невелику площу перед храмом, відчуваєш могутню енергетику цього місця. Як? Нашому вечірньому відвідуванню храму передували підйом о четвертій ранку, майже чотиригодинний переліт з Києва, важкий робочий день, протягом і після якого ми примудрилися зробити кілька набігів на визначні пам'ятки Єрусалима. Коротше кажучи, сюди ми прийшли не в кращій формі, але уже через кілька хвилин утома безслідно зникла.

Коли заходиш усередину, перше, що бачиш — Камінь помазання. Сюди поклали Ісуса вже після того, як зняли його з хреста. Але спочатку була Голгофа. Повертаємо праворуч і піднімаємося нагору. Саме тут розташовані каплиця розп'яття на місці розп'яття Христа і, відповідно, каплиця Голгофи на місці смерті Спасителя. Невже саме тут все і сталося?.. Кожному надано право самому відповісти на це запитання. Як нам розповіли, було це так.

Коли 325 року Олена, мати Костянтина Великого, знайшла гробницю Христа, Костянтин велів спорудити на цьому місці першу церкву. З пагорба вивезли всі скелі, крім двох — самої Голгофи, на якій було піднято хрест, і гробниці Христа, котру відокремили величезною ротондою. Цю церкву зруйнували перси 614 року. Потім було ще чимало відновлень і руйнувань. За хрестоносців храм Гробу Господнього почав відігравати і політичну роль: королівською усипальницею, а з 1131 року тут відбувалися коронації. Внутрішній простір церкви і капели Голгофи прикрашали мозаїки, з яких до наших днів збереглася лише одна — образ Христа. 1808 року храм майже цілком згорів і його знову відновили в 1810-му.

Отож від подій майже двохтисячолітньої давнини тут залишилося небагато. Одне з таких місць — під вівтарем у каплиці Голгофи. За переказом, у цьому місці і було піднято хрест. Якщо стати на коліна перед іконою і опустити руку в невеликий отвір, позначений срібним диском, можна намацати гладеньку поверхню тієї самої скелі. Саме тут ми освятили принесені із собою хрестики, воду і деякі сувеніри, куплені попередньо в... арабів.

Далі наш шлях лежав униз — безпосередньо до Гробу Господнього, котрий знаходиться під однією із найбільших бань храму. В ньому всередині дві маленькі, метр на півтора, кімнатки. Перша — вівтар Ангела. Тут зазвичай «чергує» священик. Кожного, хто проходить у другу — Гробницю, він попереджає про низьке склепіння: ні слова не кажучи, рукою нахиляє під час виходу голови, запаморочені від вражень, щоб уникнути нещасних випадків. Усередині Гробниці — плита, на якій лежав Христос, а ліворуч за іконою, що вічиняється, як дверцята, — та сама друга справжня скеля. У Гробниці ми також освятили хрестики і сувеніри, розклавши їх просто на плиті.

Священик нас квапив. Храм на ніч закривали, а ми були чи не єдиними його відвідувачами. Туристів і прочан нині дуже мало, і навіть не вірилося, що кілька років тому, щоб потрапити і у сам храм, і тим паче в Гробницю, треба було вистояти довгу чергу.

Біля Гробу ми встигли здійснити ще один традиційний обряд — запалити свічки від Благодатного вогню: тридцять три свічки, зв'язані воєдино, запалюють і гасять спеціальним конічним пристроєм. Вважається, що збереження таких обпалених святим вогнем свічок у домі — добрий знак.

Коли ми вийшли, від першого секретаря посольства Сергія Безрутченка, котрий супроводжував журналістів, почули ще одну (котру за ліком за цей день!) дивну розповідь. Цього разу про колону біля входу в храм зі слідами Благодатного вогню, котрий традиційно приймають тільки православні священики, незважаючи на те, що храм поділено між шістьма релігійними громадами.

Гроб Господній знаходиться під однією з найбільших бань храму

Діло відбувається на православний Великдень. На середині ложа Гробу Господнього ставлять лампаду, наповнену олією, але без вогню. Потім входить православний патріарх. У цей час у храмі вимикають світло, і настає напружена тиша. Перед сходженням вогню храм опромінюють яскраві спалахи, миготять блискавки, що часто проходять через людей, що стоять, не заподіюючи їм шкоди. В цей само час виходить православний патріарх, який благословляє тих, хто зібрався, і роздає Благодатний вогонь. Причому в перші години він має дивні властивості — не пече руки. Тож одного разу, багато років тому, представники інших конфесій вирішили, що можуть без допомоги православних одержати вогонь. Вони залишили їх на вулиці, а самі стали всередині чекати дива. Час збігав, вогню не було. Раптом блискавка вдарила в колону, біля якої стояли православні священики, і їм до рук упав вогонь. З того часу ніхто не заперечує їхніх прав...

Яна СТАДІЛЬНА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Зостаються оптимісти

(Початок на 1-й стор.).

Тут — у «зоні» і, так би мовити, у «передзоннику» останнім часом дуже популярна версія про те, що психологічний стан людини набагато важливіший за вплив радіації. Як сказав один зі працівників адміністрації зони відчуження, «у нас зараз одні оптимісти залишилися. Песимісти — або виїхали, або...» — фраза так і залишилася незакінченою. Учені, мабуть, і пояснення цьому феноменові можуть знайти. А «самосели», не вдаючися до теорії, просто живуть.

Живуть кожен по-своєму. Тетяна Миколаївна Хрущ і квартиру у Вишгороді має, і пенсія як для нинішніх часів непогана, але через рік після аварії повернулася вона до своєї оселі в Чорнобилі, відбудувала розграбоване житло і нікуди їхати не збирається. Ніде, каже, не подобається, тільки вдома. Знову таки, у Вишгороді роботи не має, а тут у неї «ексклюзивний бізнес». Тетяна Миколаївна разом із Сергієм, якого забрала три роки тому з інтернату, збирають пляшки. Куди здають —комерційна таємниця, а заробіток, кажуть, непоганий: у сезон, до двох сотень пляшок за день збирають.

Тутешній бізнес

Навіки незаселена вулиця

Юзефа Іванівна Романчук із колишнього райцентру Поліське до питання про відселення поставилася ще простіше. Навіщо переїздити в інше село за кілька десятків кілометрів? Я і так у селі живу! А те, що на новому місці «чистіше», так це ще невідомо. Поки був живий чоловік, до жовтня минулого року, все було добре. Зараз, звичайно, важче. А тут ще й тяганина з місцевими чиновниками з приводу підключення електрики. Вже рік як має рішення голови адміністрації зони відчуження і зони безумовного відселення Володимира Холоші, уже відновлено майже сто метрів «повітрянки». Справа за малим — простягнути дріт від одного стовпа до іншого. Але хтось із місцевих уперся, і справа застопорилася. Юзефа Іванівна впевнена: робиться це для того, щоб змусити її і сусідів залишити селище.

Якщо вона має рацію, то це, швидше за все, самодіяльність надто запопадливих виконавців. Уважне ставлення до проблем і потреб «самоселів» не тільки декларується адміністрацією, а й вважається «гарним тоном» серед тих, хто працює або несе службу в зоні відчуження. Так, над єдиним тепер уже мешканцем села Новий Мир, без будь-яких наказів, «шефствують» міліціонери і прикордонники, що патрулюють цей район. Від них ми довідалися про «діда» і «бабу», що мешкають у покинутому Новому Мирі. Вони й розповіли про недавню смерть бабусі.

А наша розмова з Юзефою Романчук закінчилася несподіванкою. З'ясувалося, що в Поліському, де мешкає близько двох десятків родин, діє церква! Служби проводить диякон Михайло Семенович Кіт. До 1992 року, коли в Преображенському храмі була парафія, він поєднував обов'язки диякона і регента. Після відселення роздав усі ікони навколишнім церквам і тепер проводить богослужіння і за священика, і за диякона, і за хор. Сам також підтримує порядок у приміщенні. Парафіян, зрозуміло, небагато, але Михайла Семеновича це не бентежить, він упевнений: у церкві Службу припиняти не можна, доки є люди, що її потребують.

...У цьому куточку Полісся гарні дороги (їх часто перестилають, щоб не накопичувалася радіація). Доглянуті траси, багато шлагбаумів і КП, суворі попереджувальні знаки на узбіччях. А уздовж доріг — покинуті, напівпокинуті і цілком населені села. Стара метафора: будь-яка дорога має сенс, якщо вона веде до храму. Тут метафори здатні матеріалізуватися. І дорога, що почалася з попередження про радіаційну небезпеку, цілком може привести вас до порогу храму.

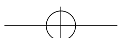
Олег ДЕНИСОВ.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Юзефа Іванівна Романчук

Церква в Поліському

ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Хто змайструє руки Майстру

Про нього не писали книжок, не знімали кінофільмів. А Іван Миколайович Макарович теж пройшов випробування війни, хоча на фронті не був. Повернення до активного життя — це теж подвиг.

...Ваня ріс працьовитим хлопцем. Під час війни, вже після визволення нашого краю від фашистських окупантів, попросився на механізаторські курси при МТС. Неповнолітній тракторист працював у бригаді, яка обслуговувала колгосп у рідному селі.

Йому тоді було сімнадцять літ. Іван із дитинства був надзвичайно допитливим. Якось разом з однолітками розбирали боєприпаси у лісосмузі. Пролунав вибух — і юнак втратив кисті рук.

Це було 1 квітня 1945 року. У Харкові вже після війни йому зробили протези.

Працював обліковцем тракторної бригади, заочно закінчив культурно-освітнє училище в Мелітополі, завідував Зразківською бібліотекою.

Івана Миколайовича не раз обирали депутатом сільської ради, був і головою. Непросто було виконувати ці обов'язки в сталінський період. Через незгоду з лінією райкому партії І. Макарович залишив цю посаду і повернувся назад, у сільську бібліотеку. На щастя, репресії обійшли непокірливого чоловіка.

Ще в юності він серйозно захопився фотосправою, у навколишніх селах його визнали фотомайстром, а в районній газеті він був активним сількором.

А ще він залюбки лагодить автомобіль і мотоцикл, водить (!) обидва транспортні засоби. Щоправда, автоінспекція не видає посвідчення...

Незважаючи на інвалідність, чоловік ремонтує механічні годинники — рідним, сусідам, друзям.

Знають Макаровича односельці і як чудового пасічника, на пораду йдуть зеленогайці і зразківці.

Нещодавно чоловік отримав нові протези для рук. Вони — вітчизняного виробництва, виготовлені на підприємстві «Укрпротез». Іван Миколайович мріє про сучасні імпортні «штучні руки». Кажуть, у Німеччині навчилися робити бездоганні протези.

Тільки де знайти спонсора?

Разом із дружиною Євдокією Сергіївною виховали чотирьох дітей. Віктор і Лідія із сім'ями живуть у Запоріжжі, Тетяна — у Тюменській області. Біля батьків живе син Іван. Він працює механізатором у місцевому сільгосппідприємстві «Зразкове». Дружина його, Ольга, завідує фельдшерсько-акушерським пунктом. Радує Івана Миколайовича онука Мар'янка. Приїжджають у гості до дідуся і бабусі і внуки із Запоріжжя та Сибіру.

Костянтин ПРИЧИНЕНКО.

Зелений Гай Куйбишевського району Запорізької області.

Фото Василя ПРОХОРОВИЧА.

Нехай інваліди, але ж ми живі

НАПИШУ ВАМ І Я

Мій чоловік помер два роки тому. В мене на руках залишилася дочка-інвалід І групи. Недавно я зламала ногу і тепер, схоже, решту життя проведу в інвалідному візку.

Лікарі поставили мені діагноз — перелом стегна. Коли я впала, довго не могла викликати лікаря-спеціаліста. Дільничний сказав, що нічого страшного — звичайний вивих. А хірург, який оглядав мене через місяць, сказав, що допомогти вже нічим не можна. Кістки зростаються неправильно, операцію робити небажано — я можу її не витримати (мені вже 78 років). Отож тепер я так і пересуваюся, знемагаючи від болю.

Із соціальної служби до нас приходить дівчина, котра купує необхідні продукти та ліки, допомагає прибирати по дому, готувати їжу. На все це вона витрачає три години, решту часу ми з дочкою обходимося самі.

Сусідка радить відправити мене до будинку престарілих, а дочку — до будинку інвалідів. Але я не хочу цього. Ми все життя прожили разом, і тепер мені стає страшно від однієї лише думки, що я так і помру, далеко від домівки. Адже і провідувати мене нема кому.

Ганна КОВАЛЕНКО.

Донецьк.

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

Стоматологам безробіття не загрожує

З'ясовується, у стоматологів є своя покровителька — Аполлонія. Згідно з католицькою притчею дівчина постраждала за віру. Її катували і без наркозу вирвали по одному всі зуби.

ДІАГНОЗ

У багатьох відвідування зубного лікаря асоціюється з катуванням. Причини наших стоматологічних фобій різні: це і невдале, болюче перше знайомство з лікарем, і виховання, і зайва вразливість до розповідей інших. І все-таки рано чи пізно ми змушені йти до зубного. І нам, жителям екологічно несприятливих районів, цього, на жаль, не уникнути.

Ми даремно забули про Чорнобиль, вважає головний лікар київської стоматологічної клініки «Мілденс» Тетяна Матвієнко.

— Як наслідки Чорнобиля маємо форми декомпенсованого карієсу. Особливо часто це спостерігається в пацієнтів від 20 до 30 років. Нам, стоматологам, роботи вистачить. Наші колеги, що практикують до 1986 року, передантитів молочних зубів практично не бачили. Тоді це було рідкістю, а тепер — майже норма. Утім, як і кістоутворення... Коли я навчалася в інституті, нам показували сенсаційний знімок кісти на зубі. Нині розростання епітеліальної тканини спостерігається чи не в кожного другого пацієнта, — каже Тетяна. — Останні п'ятнадцять років молочні зуби в дітей болять частіше, ніж в їхніх ровесників років 30 тому. А взагалі проблема карієсу — це 150 причин. І гігієна, і виховання, і харчування...

Фахівці стверджують:

народилася людина, зуби прорізалися і почалися проблеми. Карієс не вражає лише не прорізані зуби. Критичний час для зубів — перехідний вік, вагітність, гормональні зміни в організмі.

І радять

не забувати про профілактику. Вживати в їжу кальцієвмісні, білкові, кисломолочні продукти, рибу. І пам'ятати про гігієну. Навчати дитину чистити зуби треба з двох років. Дитячі пасти розраховані на мінералізацію зубів. У них — підвищений вміст мінералів, мікроелементів. Вони приємні на смак (щоб не відбити бажання в дитини чистити зуби). А дорослі пасти містять більше спиртів і ментолових віддушок — для свіжого подиху. Пам'ятайте, добра паста не може бути дешева.

Для профілактики лікарі рекомендують якнайдовше тримати зубну пасту в ротовій порожнині.

— Чоловіків переконати в цьому нескладно. Я їм раджу не полоскати рота доти, доки не поголяться, — ділиться порадою Тетяна Матвієнко. — А от чим зайняти ранком жінок, щоб у них хоча б хвилин десять був закритий рот... із пастою, я поки що придумати не можу.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Добре зафіксований пацієнт анестезії не потребує... *Жарт.*

ІСТОРІЯ ХВОРОБИ

Заснув, прокинувся без зуба

У сина зуби заболіли вже в 4,5 року. Перші дірки запломбували без проблем. Малюк відважно входив до кабінету стоматолога, сам сідав у крісло і відкривав рота. Потім він щораз одержував приз — іграшку за героїзм, виявлений у зубному кабінеті. Але одного разу з пульпітом ми потрапили на прийом до іншого стоматолога. За звичкою син слухняно відкрив рота, і через хвилину його обличчя скривилося від болю. Він плакав, брикався, бився в істериці. Ми пішли з кабінету з розсвердленим зубом. Більше дитина не дала до себе підійти жодному дантисту. Залишати так молочний зуб було небезпечно. Довелося видаляти його в дитячій стоматологічній клініці під загальним наркозом. Як моя дитина відвідуватиме зубного лікаря далі, я не знаю. Наркоз — це не вихід, а вимушений спосіб примирення сина зі стоматологом.

Оксана МИКУШКО.

Дніпропетровськ.

КОМЕНТАР

Дитина, не налякана стоматологом, без страху йде до зубного. У цьому разі хлопчик пережив стрес. Виходить, трапився йому в житті «злий» лікар, що зробив боляче. І цей острах надовго.

Прийом краще здійснювати як гру. Лікар і маленький пацієнт повинні подружитися. До мене на прийом приходив хлопчик у фраку з метеликом. Для нього прийом у лікаря був святом, як концерт класичної музики в консерваторії. Він зробив мені пропозицію вийти за нього заміж, і я зрозуміла, що з пацієнтом у нас усе вийде...

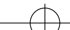
Мою подругу мама виховувала приблизно так само. Вона говорила: будеш добре поводитися, слухатися і вчитися на «відмінно», як у винагороду, підеш до стоматолога.

Тетяна МАТВІЄНКО,
головний лікар стоматологічної клініки «Мілденс».

Київ.

Під «Лікарняним листом» підписалася Ольга ВАУЛІНА.

ДАЛІ БУДЕ

Від ведучої

Сьогодні «Далі буде» пропонує поглянути на дві сторони однієї медалі — так умовно можна назвати нинішню сторінку. Якщо до іншого втекла наречена — невідомо, кому пощастило. Коли на нас з вікна виливають що-небудь гидке, ми засмучуємося, забуваючи, що то могла бути цеглина. Хороше і погане, чорне й біле, сміх і сльози існують поряд. Власне, навіть медаль має дві сторони, а життя — діамант з безліччю граней. Дивлячись на темні сторони, варто пам'ятати, що є й інші. Одне слово, нема поганого, яке на добре не вийшло б.

Ірина БУЛАНЕНКО.

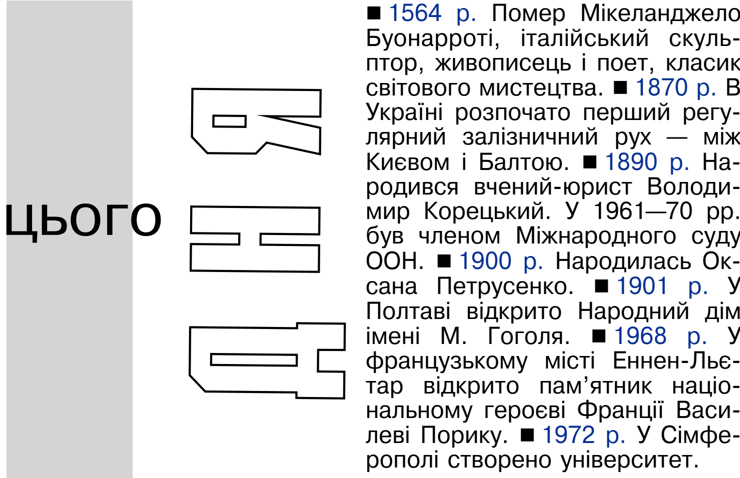

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

А ЯК У НИХ?

Слово не горобець, а велика птаха

Італійські парламентарії домоглися ухвалення закону, відповідно до якого їм дозволено матюкатися під час засідань. А журналісти з російського видання «Газета» нарахували десять італійських синонімів слова, яке найчастіше зустрічається в образливих словосполученнях. Воно є такою важливою складовою італійської культури мови, що після його легалізації в стінах парламенту депутати зазначили, що час, який вони витрачали на дебати, різко скоротився, **повідомляє Lenta. ru.**

■ 1564 р. Помер Мікеланджело Буонарроті, італійський скульптор, живописець і поет, класик світового мистецтва. ■ 1870 р. В Україні розпочато перший регулярний залізничний рух — між Києвом і Балтою. ■ 1890 р. Народився вчений-юрист Володимир Корецький. У 1961—70 рр. був членом Міжнародного суду ООН. ■ 1900 р. Народилась Оксана Петрусенко. ■ 1901 р. У Полтаві відкрито Народний дім імені М. Гоголя. ■ 1968 р. У французькому місті Еннен-Льєтар відкрито пам'ятник національному героєві Франції Василеві Порику. ■ 1972 р. У Сімферополі створено університет.

Кумедні нахаби

ДМИТРОВІ ІСТОРІЇ

Хто придумав асоціювати ворон із силами зла?

Наймилішого створіння у світі птахів, мабуть, годі знайти. Лише поспостерігайте за їхніми безглуздими стрибками і кривлянням. Та тут один вираз фізіономії гідний будь-якого мультфільму! До того ж ворони — найсправедливіші й найдемократичніші птахи у світі. Якщо, наприклад, голуб може до смерті заклювати без певної причини побратима, то від ворони цього не дочекаєтеся. Добре відомі так звані воронячі суди — давня загадка для орнітологів, — коли зграя, обравши суддів (зазвичай це найстаріші ворони), судить родича, що завинив, і після тривалого каркання приймає «рішення». І якщо вже суд вирішив вигнати злочинця із зграї, назад йому дороги немає. Але бувають і серед ворон «розбірки».

Нещодавно спостерігав таку картину. У дворі, тільки-но вдарили лютневі морози, теплий каналізаційний люк викликав пильну увагу чорних ворон, звичайних міських мешканців. Десяток птахів сіли один біля одного навіть без звичайного воронячого гомону і безладу. І тут прилетіли два чужинці — сірі ворони — і ні сіло ні впало стали безсоромно чіплятися до зграї. Тобто зганяти їх з люка, дзьобом допомагаючи «переконати» непокірних. На диво, чорні жертви агресії (розмірами, до речі, більші за нахабниць) у паніці кинулися навтіки. Зазвичай дружні ворони раптом просто розгубилися перед натиском сірих «родичів», навіть не думаючи об'єднатися і дати відсіч двом якимсь приблудам.

Етюд з архіву «ГУ».

А от сірі — навпаки. Одна з чорних невдах раптом полізла в бійку, і поки точилася баталія, друга сіра підскочила ззаду, схопила чорну за хвіст і потягла назад! Загалом, уже за хвилину чорна зграя з ганьбою втекла.

Сірі ворони, треба зазначити, народ узагалі цікавий. Відомо, що ще до 70-х років минулого століття ці птахи жили винятково в сільській місцевості, уникаючи людей. Їх можна було зустріти хіба що на полях, та й там вони лякалися навіть самотніх подорожніх. Невідомо, що там у природі сталося, але вже років десять як вони стали звичайними жителями міст. І тепер їх можна зустріти навіть у центрі гамірливої столиці, як і їхніх чорних побратимів. Однак якесь почуття «сірого братерства» у цих ворон залишилося, мабуть, допомагаючи вижити у незвичному досі середовищі.

...Так і зараз. Підбіг до люка наш дворовий собака Барсик. Інші птахи розлетілися б у різні боки від гріха подалі, та й по всьому. А подружки-ворони відреагували моментально, вочевидь не бажаючи ретируватися з теплого місця. Одна злетіла перед самим носом, і не встиг собака, який не очікував агресії, вбік відскочити, як друга одразу зверху довбанула його дзьобом по голові! Барсик мініатюрними розмірами не відрізняється, але тут без зволікання розвернувся — і тільки його й бачили. А ворони залишилися насолоджуватися лаврами переможців.

Ваш ФІГУРНИЙ.

Погода від Ганни Мудрак

На початку минулого року «Голос України» публікував прогноз погоди мешканки селища Кіровського Дніпропетровської області Ганни Мудрак. Перейнявши методику спостережень за природними явищами від прадіда Андрія та бабусі-довгожительки Марфи Андріївни Синявської, вона продовжує й удосконалює цю добру справу, використовуючи вже й інформацію з сучасних джерел — наукової літератури, радіо, телебачення. Невдячна це річ — прогнозування. Але попередній прогноз Ганни Мудрак в основному підтвердився. Особливо на весну та спекотно-бездощове літо.

А чого чекати нам від природи у 2004 році?

— Щойно я закінчила аналізувати зафіксовані прикмети, — каже Ганна Григорівна. — Як завжди, з 26 грудня по 6 січня тричі на день, а то й частіше (залежно від змін погоди протягом доби) я записувала температуру повітря, фіксувала сонячність, хмарність, вологість, тиск. Особливо уважно стежу за вітром — його напрямком, перемінами і, як казала моя бабуся, «вивертами». А ще вона часто повторювала: «Вітер віє, хоч не знає, що він погоду міняє». Раніше вважала, що то так собі — приказка та й годі. Тепер уже на власному досвіді переконалася, що саме вітер і формує погоду. Погодні особливості кожного з 12 днів відповідають місяцям року.

ЛЮТИЙ. За всіма прикметами 27 грудня, головною з яких була п'ятиразова переміна напрямку вітру, місяць очікується дещо тепліший від січня. Циклони принесуть відлиги. Опадів випаде більше норми. Кажуть: якщо лютий холодний та сухий, то серпень буде спекотний.

БЕРЕЗЕНЬ обіцяє бути теплим, посушливим. У другій половині — дощі. Якщо зацвіте мати-й-мачуха, то опісля буде вже тепло. Це характерно й для квітня. Ранній виліт бджіл — ознака ранньої теплої весни.

КВІТЕНЬ. Початок місяця — вітряний, прохолодний, як завжди напередодні Великодня. З другої декади потеплішає. Згадайте народне: до Миколи не буває літа ніколи. До кінця місяця тепло встановиться. Опадів буде в межах норми, основна кількість — у другій половині місяця. Якщо з берези тектиме багато соку, то літо буде дощове. Якщо перші листочки з'явилися на березі, а не на вільсі, то літо буде сонячне, а якщо навпаки, то чекайте холодного дощового літа.

ТРАВЕНЬ. На початку — теплий. Земля вже вигріється, з'являться перші сходи. А ось третя декада — прохолодна, але ознак заморозків я не помітила. На Трійцю йтиме дощ. У народі кажуть: сухий березень, теплий квітень, мокрий май — буде каша й коровай. Якщо холодна весна, то влітку часто буде град. Запримітьте!

ЧЕРВЕНЬ. У червні буде холодніше, ніж у травні. На Вознесіння — сонячно, тепло.

ЛИПЕНЬ обіцяє бути погожим, теплим. Дощі пройдуть у середині місяця.

СЕРПЕНЬ. До 16—18 числа буде прохолодно. З 17 почнуться дощі, але буде тепліше, ніж у першій половині.

ВЕРЕСЕНЬ. Початок — прохолодний, дощі, тумани. З другої декади і до кінця місяця — сонячно, навіть спекотно, як для осіннього місяця.

ЖОВТЕНЬ — традиційний осінній місяць до 14 числа. Одразу після Покрови — перші заморозки, сніг і різке похолодання. Запам'ятайте: якщо бджоли восени щільно закривають прополісом і воском льоток, залишаючи невеликі отвори, то зима буде холодна і сувора. Перед теплою зимою льоток лишається відкритим.

ЛИСТОПАД. З 12 числа — снігопади, морози. Може бути навіть до мінус 15.

ГРУДЕНЬ. З другої декади — справжня снігова зима. За всіма прикметами — сильні морози.

Хочу застерегти скептиків: мої прогнози на рік переважно для місцевості, в якій я живу, де робила свої спостереження — для Дніпропетровщини і навколишніх регіонів. Тому довготривалий прогноз на рік і на кожен день для себе вчіться робити самостійно. Треба бути тільки спостережливими. Записуйте, порівнюйте, робіть висновки. І переконаєтеся, чи правда, що народні прикмети вже не годяться для прогнозів погоди.

Ніна ТИТОВЕЦЬ.

Дніпропетровська область.

ФОТОКОНКУРС «ГРИМАСИ ПРИРОДИ»

Вигадки зими

І з якого це дива в лютому зацвіло дерево? Напевно, зима засумувала за квітами, а може, намагається позмагатися з весною, мовляв, нам теж така краса під силу. Отож казка про «Дванадцять місяців» не така вже й вигадка! Традиційно роботи нашого конкурсу публікуються у четвер, проте ми вирішили не позбавляти вас, шановні читачі, задоволення побачити кольорове фото Аркадія Гуцола з Вінниці «Зимовий цвіт». Це ще один яскравий штрих до твердження, що природа не втомлюється нас дивувати.

Фото Аркадія ГУЦОЛА.

ОТАКОЇ!

Чим поздоровляємо і з чим?

Кому потрібна «валентинка», на якій зображено двох котів, до того ж один на дереві, а другий — під ним

Здається, свят останнім часом у нас не стало менше. І у вітальних листівках до будь-якого знаменного дня дефіциту немає. Та тільки всі вони, як в анекдоті, якісь несправжні — радості не приносять. Я вам скажу так: змінилося ставлення до листівок. І в адресатів з адресантами, і у виробників. Несерйозно все це стало, чи що.

По-перше, їх припинили надсилати одне одному. Раніше кожна родина, котра себе поважала, до великого свята на кшталт Нового року або Восьмого березня вважала своїм обов'язком підписати пару-трійку поздоровлень. А нині... Невістка з Чернігівської області розповідала, що недавно до сільської пошти завезли дві листівки з Днем святого Валентина і три — до Дня захисника Вітчизни. Та й ті поштовики не знають, кому сплавити — усім пропонують, ніхто не бере. А кому потрібна «валентинка», на якій зображено двох котів, до того ж один на дереві, а другий — під ним. Хіба що, як натяк на кохання без взаємності.

А нещодавно в деяких кримських кіосках у продажу з'явилися листівки з 23 лютого. Одна з них, виготовлена в Донецьку, викликала непідробний інтерес колекціонерів. Поряд з поздоровленням і гілками лаврового дерева — мальовниче зображення сучасного танка (армію скорочують, але за інерцією виховують у кожному чоловікові воїна). Знавці без труднощів упізнали в машині відому у світі модель М60А виробництва США. Цей танк перебуває на озброєнні армії США, Ізраїлю та інших країн, але тільки не України. Кримські захисники Вітчизни тепер чухають потилиці — чи то донецька фірма поздоровила їх «по-американськи», чи то поздоровлення адресовано захисникам іншої вітчизни. Це вже не перший казус з такими листівками. Минулого року в Криму особливо популярні були листівки «З Днем захисника Вітчизни», на одній з яких на тлі крейсера було зображено американський важкий вертоліт «Стелліон».

Євдокія ПОДОРОЖНЯ.

Завтра — Кофман!

До столичної Національної філармонії можна приходити щовечора, крім понеділка, і не помилишся: буде щось цікаве. Приміром, завтра тут концерт Київського камерного оркестру, диригент — Роман Кофман! Це, погодьтесь, подія! Наступного тижня — концерт ансамблю «Київські солісти», диригент Б. Которович, хору «Хрещатик», диригент Л. Бухонська. На березень плануються авторські вечори Лесі Дичко та О. Костіна.

Серед несподіванок — перша в Україні постановка опери Дж. Пуччіні «Сестра Анжеліка», а до 190-річчя Т. Шевченка відбудеться прем'єра опери «Поет» Левка Колодуба. Подія неординарна, оскільки опера як жанр — рідкість у творчості сучасних композиторів. Її вважають жанром якщо не архаїчним, то «непрактичним» для постановки.

Олеся НАЙДЮК.

ПОГЛЯД

Будинок, «поранено» 150 років тому

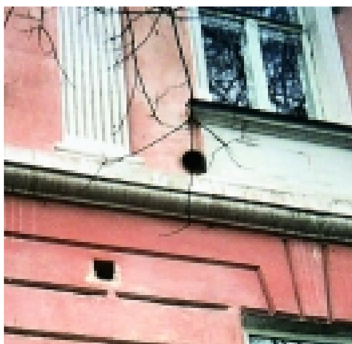

Фото автора.

Мало хто знає, що в Севастополі зберігся будинок з міткою першої оборони міста під час Кримської війни. Нині в будинку на Щербакова, 10 — управління народної освіти. А гарматне ядро, котре застрягло в стіні на рівні другого поверху під вікном, добре видно лише холодної пори року — доки не розпустилося зелене листя дерев.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Голос України

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 3011030. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

